

Svržení měsíce

Umbrtka

Čekali jsme na měsíc na obzoru stáli
Když ten zmetek vylezl bohem jsme mu dali
Strhli jsme ho dolu z hůry
Zatloukali do něj kůly

Bezhlavě jsme do něj bili
A o smrti slunce snili
Když pak zhebnul v louži špíny
Vršili jsme kopec hlíny

Pod nohama měsíc na východ slunce čekáme
Zašpinit slunce svorně se chystáme
Mistr špinitel a legie umbrtkova
Opakujem co udělat, znova, znova znova

Morbivod vrtačku drží
Karl s pistolí moment východu střeží
Strastinen rozdmíchává špínu
Well kope hrob, hrabe hlínu

Slunce už leze z noci ven
Než chcípne zařve: Den!!!!!!!!!!